

«Με λένε Παναγιώτη και είμαι Σουηδός»

(Α' μέρος της τριλογίας "Sweet Home Europa" του Στάθη Γραφανάκη)

Πολιτική παράσταση-δοκίμιο (Essay-Theatre) για έναν ηθοποιό, video προβολές με «ειδικούς» από όλο τον κόσμο και εθελοντές. Θέμα της, η μεταναστευτική πολιτική υπό το πρίσμα της ιδιότητας του Ευρωπαίου πολίτη στη μετά-εθνική Ευρώπη σήμερα.

«Διακήρυξη των δικαιωμάτων του ανθρώπου και πολίτη», 1789: Κατά πόσο οι έννοιες «άνθρωπος» και «πολίτης» παραμένουν συνυφασμένες σήμερα; Η παράσταση της νεανικής ομάδας OST καταπιάνεται με ένα θέμα που σπανίως παρουσιάζεται στο θέατρο: την αμηχανία και την ανικανότητα τόσο των ανθρωπιστικών οργανώσεων όσο και, συνολικά, της Ευρώπης να αντιδράσουν επί της ουσίας στο πρόβλημα των μεταναστών και των προσφύγων από τρίτες χώρες, λόγω των αντιφάσεων μεταξύ «ανθρωπιστικού-κοινωνικού» και «πολιτικού» δικαιώματος του ανθρώπου στην υπέρ-κρατική Ευρώπη, η οποία θεωρεί ύψιστο πολιτικό καθήκον της τον επαναπροσδιορισμό της έννοιας του πολίτη και του ανθρώπου, αλλά σύμφωνα με συμφέροντα (της ίδιας και άλλων), και όχι βάσει «παναθρώπινων» αξιών.

Κεντρικό πρόσωπο της παράστασης είναι ένας νεαρός γιατρός, εργαζόμενος μέχρι πρόσφατα σε διεθνή ανθρωπιστικό οργανισμό. Έχει πλέον παραιτηθεί από το «επάγγελμα των ονείρων» του. Μοιάζει με μαθητευόμενο θεολόγο ή ιεραπόστολο, αλλά ο τρόπος ομιλίας του και τα σημάδια κόπωσης στο σώμα και στο πρόσωπό του παραπέμπουν σε βετεράνο μισθοφόρο στρατιώτη. Στην αρχή του έργου πληροφορούμαστε ότι στη διάρκεια μιας ανθρωπιστικής αποστολής όπου συμμετείχε, για την περίθαλψη θυμάτων πολέμου και προσφύγων σε μια χώρα που για χρόνια μαστιζόταν από εμφύλιο, ο στρατός της μίας από τις δύο αντιμαχόμενες πλευρές τον απέτρεψε να επιτελέσει το έργο του. Σταδιακά, μέσω της προσωπικής του προσπάθειας να διακρίνει μια λογική στο γιατί συνέβη κάτι τέτοιο, αλλά και μέσω της «συνομιλίας» του με διάφορους ειδικούς που παρεμβάλλονται στην αφήγησή του, ο ήρωας μας αποκαλύπτει ότι οι ανθρωπιστικές οργανώσεις είναι εκ προοιμίου ανίκανες να διεκπεραιώσουν το «ανθρωπιστικό» τους έργο, καθώς η

δράση τους υπόκειται στην έγκριση και τον έλεγχο της πολιτικής εξουσίας. Παρ' όλα αυτά, ο νεαρός γιατρός, πιστός στα ανθρωπιστικά του ιδεώδη του Διαφωτισμού, θα συνεχίσει τη δράση του ως πολιτικός αρθρογράφος, σεναριογράφος ταινιών και διαπολιτισμικός παιδαγωγός, αλλά και ως «πολίτης του κόσμου». Ο μονόλογος του κεντρικού ήρωα εναλλάσσεται –μέσω μαγνητοσκοπημένων συνεντεύξεων– με διαλόγους του με ειδικούς σε θέματα μεταναστευτικής πολιτικής, με μέλη ανθρωπιστικών οργανώσεων, καθώς και με κοινωνικούς και πολιτικούς επιστήμονες. Στο πρόσωπό του σκιαγραφείται ο σύγχρονος Ευρωπαίος πολίτης, ο οποίος αναζητά τη νέα του μετά-εθνική πατρίδα. Ένα νέο, γενναίο πολιτικό θέατρο μοιάζει έτσι να προβάλλει.

Από το **OST Ensemble Berlin – Athen**

Σκηνοθεσία: **Στάθης Γραφανάκης**

Ερμηνεία: **Γιώργος Καφετζόπουλος, Γεωργία Αγιλάρα**

Έρευνα & Δραματουργία: **Γιάννης Αμπατζίδης**

Μουσική σύνθεση: **Τηλέμαχος Μούσας**

Επιστημονική σύμβουλος: **Έλενα Σιδέρη**

Διεύθυνση επιστημονικής έρευνας: **Carolyn Phillip**

Διεύθυνση παραγωγής: **Ιφιγένεια Μακρή**

Βοηθός σκηνοθέτη: **Αφροδίτη Κατερινοπούλου**

Κινηματογραφικό συνεργείο μαγνητοσκόπησης συνεντεύξεων:

Διεύθυνση φωτογραφίας: **Ευθυμία Γαλάνη**

Κάμερα: **Γιάννης Καρύδας**

Ήχος: **Ευθύμης Δεβριάδης**

Post-Produktion: **Pan Entertainment**

ΟΙ ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Οι OST (Ομάδα Σύγχρονης Τέχνης) Ensemble αποτελούνται από τον σκηνοθέτη Στάθη Γραφανάκη και τον ηθοποιό Γιώργο Καφετζόπουλο. Ο Στάθης Γραφανάκης σπούδασε σύνθεση στο τμήμα Μουσικών Σπουδών του Α.Π.Θ., υποκριτική στη Δραματική Σχολή «Αρχή» και σκηνοθεσία μουσικού θεάτρου και όπερας στην Ανώτατη Ακαδημία Μουσικής “Hanns Eisler” στο Βερολίνο.

Ο Γιώργος Καφετζόπουλος σπούδασε στη Δραματική Σχολή «Αρχή».

Το 2008 παρουσίασαν από κοινού τα έργα *Majakowski I* και *Majakowski II* (ως ζωντανός μιλώντας προς τους ζωντανούς), ως θεατρικό ντουέτο, φοιτητές ακόμα στη δραματική σχολή, σε σκηνοθεσία του Στάθη Γραφανάκη. Το 2010, στα πλαίσια του κινηματογραφικού πρότζεκτ *Εφτά θανάσιμα αμαρτήματα* (εφτά μικρού μήκους για κάθε αμάρτημα ως lifestyle στη μετά-βιομηχανική κοινωνία), γύρισαν την ταινία μικρού μήκους *Οκνηρία ή ηττοπάθεια στην εργασία* (*Faulheit oder Defätismus in der Arbeit*), σε σενάριο και σκηνοθεσία Στάθη Γραφανάκη.

Στην παράσταση, πολύτιμη ήταν η συνδρομή του Γιάννη Αμπατζίδη, απόφοιτου Ψυχολογίας και MD Φιλοσοφίας του ΑΠΘ, της Έλενας Σιδέρη, διδάσκουσας στο Διεθνές Πανεπιστήμιο της Ελλάδος, της Carolin Phillip, απόφοιτης Πολιτικών Επιστημών και ειδικευμένης συνεργάτιδας σε θέματα κοινωνικής πολιτικής και δικαιωμάτων μεταναστών και προσφύγων, και του συνθέτη Τηλέμαχου Μούσα για τη μουσική και τον ηχητικό σχεδιασμό της παράστασης.